

have Folk til at gaa og skyde op i Rederne, og saa skyder de maaske forbi dem alle sammen, ingen kan se, om de har skudt udenom eller igennem Rederne. Man har ikke anden Adgang til at kontrollere det end at krybe op i Træerne og se efter i Rederne, om Yngelen er skudt, men saa kan man lige saa godt rive Rederne ned. Ogsaa af en anden Grund mener jeg, at en Nedrivning af Rederne er det bedste. Hvis man ved at skyde op imod Rederne ramte dem, kunde ogsaa det, der ligger i Rederne, blive ramt, og hvis det var Unger, vilde de maaske blive saaret uden at blive skudt døde og paa denne Maade faa Lov til at ligge og pines der oppe. Det er noget, som hverken er ønskeligt eller fuldt forsvarligt. Nedrivning af Rederne vil neppe volde større Omkostninger end det andet, idet det er almindeligt, at der i et enkelt Træ er op imod 20—30 Reder, saa at der kan nedrives en hel Mængde Reder paa een Gang af en enkelt Mand, naar han kommer op i Træet. Og den Ammunition, som vilde blive bortskudt ved Skydning op i Rederne, vilde jo koste betydeligt.

I § 3 er omhandlet Maaden, hvorpaa Omkostningerne skal afholdes, og det er foreslaaet, at de skal afholdes af Amtsrepartitionsfonden, som saa igen skal have Ret til at faa refunderet Halvdelen af Statskassen. Denne Betalingsmaade er baade forsvarlig og rigtig, jeg kan ikke se rettere, og jeg vil derfor anbefale den. Men der kan være delte Meninger om, hvorvidt ikke de Kommuner, hvor Skaden gjordes, og hvor man forlangte at faa den modarbejdet, skulde betale noget ekstra. Af disse Grunde kunde jeg altsaa ønske, at Lovforslaget fik en kort og velvillig Udvalgsbehandling.

Med disse Bemærkninger kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting og eventuelt i et Udvalg.

G. Fog-Petersen: Da det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) opfordrede mig til at være Medforslagsstiller til et Forslag til Bekæmpelse af Raager, gik jeg gerne med dertil, for det første, fordi jeg var klar over, at det var nødvendigt at faa en særlig Lovgivning paa dette Omraade, idet vor nuværende Jagtlov her er meget ufuldkommen, og for det andet, fordi jeg tør nære Haab om, at naar vi begynder at røre ved dette Spørgsmaal, faar vi fat paa en Lovgivning, som ogsaa

paa andre Omraader kan gaa ud paa at regulere Jagtloven, hvis man da ikke vil gaa til, hvad der i højeste Grad er tiltrængt, og hvad jeg vil opfordre den højt-ærede Landbrugsminister til at tage under grundig Overvejelse, saa snart Tiden er dertil, at foretage en samlet Revision af Jagtloven. Denne Lov er nemlig paa en Række Omraader fuldkommen umulig og forældet, udelukkende skrevet af Jægere og uden Hensyn til andet, end hvad Jægere kan være interesserede i.

Jeg kan slutte mig til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Andreasen), naar han fremhævede, at Raagerne gjorde overordentlig megen Skade i de Dele af Landet, hvor de findes i større Mængde. Raager forekommer i alle Skovegne, ikke saaledes at forstaa, at hvor der ingen Skov er, er der heller ingen Raager — paa større eller mindre Pletter indenfor Øerne, Bornholm og Østjylland er der ingen Skove, men dog Raager —, men i de store skovfattige Dele af Landet, saasom Midtjylland, Vestjylland og Nørrejylland, findes Raagerne kun pletvis og spredt. Hvor de optræder i større Stil, er Raagerne med den nuværende Landbrugsdrift absolut skadelige Dyr, derom er der ingen Tvivl. Det forholder sig saaledes med de vilde Dyr, at de gør baade Nytte og Fortræd, det vil sige, at den Levevis, de har, i Forhold til det Landbrug, der drives her i Landet, kan være baade til Gavn og til Skade for Landbruget. Men Spørgsmaalet maa tages ren praktisk. Det maa stilles saaledes op: Er der i de Egne af Landet, hvor Raagerne optræder, for mange af dem? Det er hele Spørgsmaalet, og kommer man til det Resultat, at der er for mange et eller andet Sted, bør man selvfølgelig sørge for, at deres Tal bliver indskrænket. Jeg vil ikke slutte mig til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, naar han sagde, at Loven gik ud paa at iværksætte en systematisk Udryddelse af Raager, thi jeg er en erklæret Modstander af at udrydde et eneste af de vilde Dyr, der findes her i Landet. Vi har hos os ikke flere vilde Dyr — det gælder baade Rovfugle, Rovdyr og andre Dyr —, end vi har Raad til at holde, naar vi blot sørger for at holde dem indenfor passende Grænser. Her er ogsaa et Punkt, hvor Jagtloven er i højeste Grad ufuldkommen, thi den tillader Udryddelse af Dyr i stor Stil og gør derved vor Fauna fattigere og tarveligere, end den er i Forvejen.

Der er, som sagt, ikke Tvivl om, at Raagerne, hvor de optræder i stor Stil,